

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta věci

žalobce: **E. F. M. H. e. H.**
zasttopen Mgr. Umarem Switatem, advokátem
se sídlem Praha 4, Dědinova 2011/19
pobočka pro doručování Praha 2, V Tůních 11

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3
poštovní schránka 21/OAM

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 7.800 Kč do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Umara Switata.**
- III. Žalobci se po právní moci tohoto usnesení v r a c í část soudního poplatku, a to ve výši 1.000,- Kč.**

Odůvodnění:

Žalobou na ochranu proti nečinnosti doručenou soudu dne 2. 10. 2018 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, který do podání žaloby řádně nevyřídil jeho žádost o povolení k trvalému pobytu ze dne 6. 12. 2017, a to přesto, že žalobce podal návrh na opatření proti nečinnosti u jeho nadřízeného správního orgánu, který mu určil lhůtu k vydání rozhodnutí, kterou žalovaný rovněž nerespektoval.

Ze správního spisu žalovaného a příloh předložených žalobcem krajský soud zjistil, že žalobce podal u žalovaného dne 6. 12. 2017 shora zmíněnou žádost o povolení k trvalému pobytu. Dne 4. 7. 2018 podal žalobce návrh na opatření proti nečinnosti u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Ta jako nadřízený správní orgán vydala dne 21. 8. 2018 opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému přikázala ve smyslu ustanovení § 80 odst. 4 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, aby do 30 dnů od doručení opatření vydal rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Opatření odůvodnila poukazem na ustanovení § 169t odst. 6 písm. g) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), dle něhož se rozhodnutí o povolení k trvalému pobytu vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne

podání žádosti, a to pokud jej nelze vydat bezodkladně, přičemž tyto lhůty správní orgán nedodržel.

Dne 2. 10. 2018 došla zdejšímu krajskému soudu žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Žalovaný následně dne 24. 10. 2018 vydal ve věci rozhodnutí.

Nutno konstatovat, že žalobce se domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného důvodně, když ten, přestože mu bylo nadřízeným správním orgánem opatřením ze dne 21. 8. 2018 uloženo rozhodnout ve věci do 30 dnů od doručení rozhodnutí, rozhodl rozhodnutím čj. OAM-18670-32/TP-2017 až dne 24. 10. 2018.

Dne 16. 11. 2018 vzal žalobce žalobu zpět s odůvodněním, že žalovaný ve věci dne 24. 10. 2018 rozhodl a odstranil tak stav své nečinnosti. Protože tak ale učinil až po podání žaloby, domáhal se zároveň náhrady nákladů řízení, jež mu s podáním žaloby vznikly.

Krajský soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s.") řízení zastavil, neboť žalobce byl oprávněn vzít žalobu zpět, dokud o ní soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 s. ř. s.). O požadavku žalobce na náhradu nákladů řízení usoudil krajský soud následovně.

Způsob stanovení náhrady nákladů řízení při zastavení řízení upravuje ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle něho nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel (žalobce) podaný návrh (žalobu) zpět pro pozdější chování odpůrce (žalovaného) nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Podle věty první uvedeného ustanovení tedy platí zásada, že při zastavení řízení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Z ní jsou však ve větě druhé stanoveny výjimky spojené s chováním žalovaného nebo uspokojením žalobce.

V projednávané věci vzal žalobce žalobu na ochranu proti nečinnosti zpět v souvislosti s pozdějším chováním žalovaného, který ve věci rozhodl právě až po podání žaloby, a to v době, kdy mu pro to uběhla lhůta stanovená nadřízeným orgánem pro vydání rozhodnutí. Vzhledem k tomu přiznal krajský soud žalobci právo na náhradu nákladů řízení, jež mu v souvislosti s podáním žaloby vznikly. V daném případě nebyl shledán důvod pro aplikaci ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s., jak navrhoval žalovaný, neboť důvody zvláštního zřetele hodné nenastaly. Za takové důvody totiž nelze pokládat podání obdobných žalob či obdobných zpětvzetí zástupcem žalobce v jiných věcech (navíc nespecifikovaných), ani to, že stejný zástupce zastupoval žalobce již ve správním řízení.

Krajský soud tedy přiznal žalobci náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě té části zaplaceného soudního poplatku, která se nevrací, tj. 1.000 Kč, a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem za 2 úkony v částce po 3.100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepis žaloby) včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč (§ 9 odst. 3 písm. f/ a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Krajský soud nepřiznal žalobci v tomto konkrétním případě požadovanou náhradu za úkon zpětvzetí žaloby, neboť byl učiněn až po upozornění soudu, navíc v případě postupu zpětvzetí žaloby pro pozdější chování žalovaného nejde o úkon, který by svým obsahem byl podáním vyžadujícím právní nebo skutkové hodnocení ve věci. Takto vyčíslené náklady je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť jde o advokáta (§ 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 o. s. ř.).

Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Podmínky citovaného ustanovení byly splněny, ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč se proto žalobci vrací 1.000 Kč.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. listopadu 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu